

Himenas TEMPĻA BRĪNUMS

Glenda Mendeza de Lopesa
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Himena bija uztraukusies. Taču viņa zināja, ka Tas Kungs viņai palīdzēs.

Šie notikumi norisinājās Gvatemalā.

Himena iekāpa automašīnā un piesprādzēja drošības jostu. Viņi ar vecākiem bija ceļā uz templi. Šī būs pirmā reize, kad viņa veiks kristīšanos templī. *Papī* kristīs Himenu dažu viņu priekšteču labā. Himena nevarēja vien sagaidīt!

Taču tad Himena iedomājās par kaut ko tādu, kas viņu ārkārtīgi satrauca. „*Papī*,” viņa jautāja, „bet kā tad ar manu sūkni?”

Himennai bija pirmā tipa cukura diabēts. Lai saglabātu stabilu veselības stāvokli, viņa

vienmēr nēsāja līdz nelielu ierīci, ko sauc par insulīna sūkni un kas palīdz kontrolēt cukura līmeni asinīs. Ja tas netiek pievienots ilgāku laiku, viņai kļūst slikti.

„Vai viņi ļaus man to izmantot templī?” Himena jautāja. Viņas sirds sitās ļoti strauji.

„Kā būs tad, kad es iekāpšu ūdenī?”

„Viss būs kārtībā,” *Papī* atbildēja. „Tu varēsi paturēt savu sūkni līdz brīdim, kad kāpsi ūdenī. Pēc tam *mamā* var palīdzēt tev to atkal pievienot, līdzko būsi izkāpusi.”

Mamā apstiprinoši pamāja ar galvu. „Un, ja tev, veicot kristīšanos, sāk kļūt sliktāk, vienkārši pasaki to *papī*, un tu varēsi apstāties.” *Mamā* paspieda Himenas roku. „Mēs visu laiku būsim kopā ar tevi.”

„Labi,” Himena noteica. Viņa joprojām jutās satraukta. Taču *mamā* un *papī* bija palīdzējuši viņai justies nedaudz labāk.

Kad viņi bija ieradušies, ejot līdz tempļa durvīm, Himena turējās pie *mamā* un *papī* rokas. Līdzko Himena iegāja iekšā, viņu pārņēma silta, mierinoša izjūta. Viņa zināja, ka tādējādi Svētais Gars vēsta, ka Debesu Tēvs viņai palīdzēs, kaut arī viņa jūtas satraukta. Viss būs kārtībā – kā jau *papī* teica.

Himena pārgērbās baltās drēbēs. Tad *mamā* palīdzēja Himennai atvienot sūkni. „Tas būs tikai uz dažām minūtēm,” *mamā* teica. Viņa apskāva Himenu.

Himena iekāpa ūdenī. *Papī* viņu sagaidīja. Viņš pasniedza viņai roku un palīdzēja nokāpt pa kāpnītēm.

Papī teica kristību lūgšanu un iegremdēja Himenu ūdenī. Paceļoties virs ūdens, Himena pasmaidīja. Pēc tam viņi veica vēl dažas kristīšanas.

„Vai tu jūties labi?” pieliecoties viņai pie auss, *papī* čukstus pajautāja.

„Jā!” Himena atbildēja.

Papī kristīja viņu vēl dažu cilvēku labā. „Vai varēsi vēl?” viņš atkal pavaicāja.

„Jā!” Himena atbildēja.

Pēc pēdējās kristīšanas *mamā* palīdzēja Himennai pievienot sūkni un pārbaudīja cukura līmeni viņas asinīs. *Mamā* pasmaidīja. Tas bija normāls! Bija tā, it kā Himena nemaz nebūtu atvienojusi sūkni.

Pēc tam viņi devās uz kādu mazāku telpu. *Papī* uzlika rokas uz Himenas galvas. Viņš confirmēja viņu par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli to mirušo cilvēku labā, par kuriem viņa bija tikusi kristīta. Tagad viņas priekšteči varēja izvēlēties pievienoties Jēzus Kristus Baznīcai!

Nākamās nedēļas mājvakarā Himena ar saviem vecākiem runāja par savu tempļa braucienu. „Tempļis ir Tā Kunga nams,” *papī* sacīja. „Kad mēs turp dodamies, mūsu dzīvē var notikt brīnumi.”

„Kādi brīnumi?” vaicāja Himenas mazais brālītis Pablo.

„Es jutos satraukta, ka man būs jāatvieno savs insulīna sūkni, lai iekāptu ūdenī,” stāstīja Himena. „Taču, kamēr es veicu kristīšanos, es it nemaz nejutos slikti. Tas bija brīnums!” Himena pasmaidīja. „Un, kaut arī es biju nobijusies, Svētais Gars palīdzēja man sajust mieru. Arī tas bija brīnums.” ●

Kā Svētais Gars ir palīdzējis tev sajust mieru?